

Дощування від мала...

...до велика

Крапельні системи – найбільш прогресивний спосіб зрошення

Одним із чинників, що впливають на кількість і якість урожаю, є вода. Вона не лише служить розчинником і носієм елементів живлення, а й бере участь у дихальному обміні, синтезі вуглеводів та інших органічних речовин.

За збільшення вологості у рослин підсилюються процеси росту, швидше утворюються нові пагони, збільшується листкова поверхня, листя довго зберігає тургор. Проте такі рослини мають слабшу кореневу систему, формування цвіту і плодів у них дещо стримується. Навпаки, за нестачі вологи рослини ростуть повільно, швидше розвиваються, передчасно старіють, раніше починають цвісти і плодоносити, але урожайність їх знижується. Правильно регулюючи режим вологості, можна спримано змінювати процеси росту і розвитку рослин. Наприклад, частими поливаннями можна підсилити ріст листя і стебел; скороченням поливань — поширити цвітіння й плодоношення.

Вимоги різних культур до вологості ґрунту визначаються їх біологічними особливостями: величиною та характере-

ром листкової поверхні, розвитком кореневої системи, тривалістю періоду вегетації. Тому під час вибору системи зрошення повинні бути враховані кількість необхідної для рослини вологи та режим її споживання. Найбільш вимогливими до вологості ґрунту є овочеві культури, які, своєю чергою, поділяються на чотири групи. До першої належать найбільш вимогливі до вологи: зеленні, редис, редька, капуста, огірок, кабачок, патисон, баклажан, перець. Вони мають невелику кореневу систему і велике листя. До другої — також вимогливі: цибуля, часник, які характеризуються слабо розвинутою кореневою системою і невеликим листям. До третьої — помірно вимогливі: томат, морква, петрушка, сельдерей, пастернак, буряк, картопля, ревень, щавель, хрон, горох, квасоля; їм притаманні добре розвинута коренева

система, порівняно невелике листя, здатність добре споживати вологу з ґрунту й економно її витрачати. До четвертої — посухостійкі овочеві культури: кавун, диня, кукурудза, гарбуз, які здатні добувати вологу з нижніх шарів ґрунту та економно її витрачати.

Варто відзначити, що протягом вегетаційного періоду всі ово-

чеві культури потребують вологи не рівномірно. Підвищенню вимогливості вони виявляють під час проростання насіння, висаджування розсади, у період інтенсивного росту й формування врожаю.

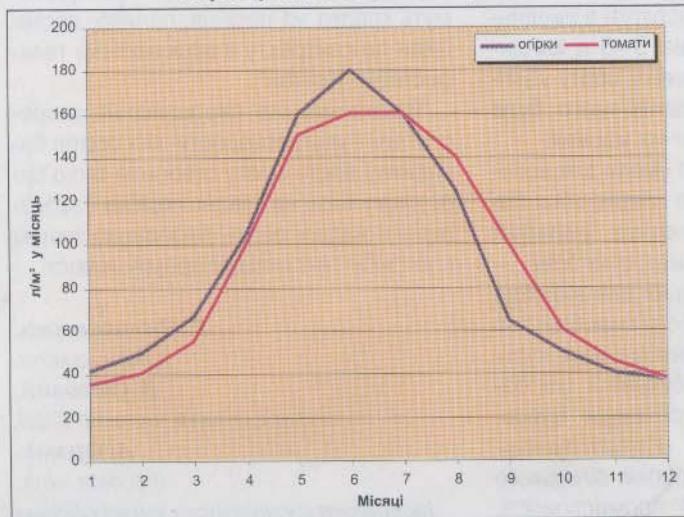
Способи поливання

Існують такі основні способи: у борозни, дощування, крапельний, шланговий. Поливання у борозни є найбільш давнім; його застосовують на добре спланованих ділянках з ухилом 0,002—0,008° і більше, з глибиною залягання вод не більше 3 метрів. Глина борозен — 10—15 см. Незважаючи на дешевизну, цей спосіб не має широкого застосування, оскільки він не забезпечує рівномірності поливання. Перешкодами є також засоленість ґрунтів і необхідність планувати ділянки з певним ухилом.

Поливання дощуванням — один з найпоширеніших способів доставки вологи рослинам. Останнім часом на нашому ринку з'явилася ціла серія нових систем зрошення з поліпшеними розпилювачами різної продуктивності і здатністю самостійно пересуватися по плантаціях. Та, незважаючи на свою поширеність, системи дощування мають низку недоліків, що знижують сферу їх застосування. Вони спричиняють надто великі втрати води, ущільнення верхнього шару ґрунту з погіршенням його кондиціонування, утворення поверхневої кірки. Для дощування існують обмеження щодо застосування добрив і засобів захисту рослин. За цього способу збільшується імовірність захворювання фітофторозом та іншими хворобами.

В Україні дедалі більшого поширення набувають крапельні системи поливання, які для сучасних агрономів є найпопулярнішими. Ці системи мають кілька

Динаміка потреби у воді залежно від місяця при вирощуванні томатів і огірків

ОВОЧІВНИЦТВО

різновидів. Їх вибір залежить від зрошуваної культури і місця застосування.

Одиночні крапельниці: призначенні для крапельного поливання невеликих обсягів. Крапельниці різної продуктивності вставляються у поліетиленовий трубопровід у точках поливання.

Труби "Майс": головне їх призначення — крапельне поливання у садах та виноградниках. Труби мають підвищену стійкість до впливу зовнішнього середовища. У них впаяні крапельниці з кроком 30, 40, 50, 60, 100 або ж 125 см.

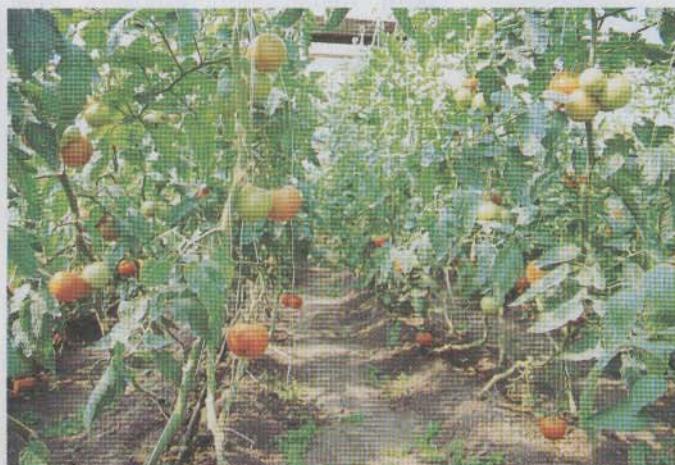
Емітерні крапельниці: призначенні для організації крапельного зрошення рослин, що вирощуються у закритих ємкостях (горщиках, вазонах). Емітери вставляються у ґрунт безпосередньо біля рослин, вода подається через редукуючий шланг, підключений до головного трубопроводу.

Трубки "Ti-тейп" та "Аква-тракс": забезпечують лінійне поливання і є найбільш універсальними крапельними системами. Вода у трубки надходить через численні фільтруючі входи, потім проходить каналами завихрення і регулювання тиску і виливається назовні через тонкі отвори. Регулювальний канал являє собою суцільнозварний, вбудований у трубці обертално-вихровий емітер. Застосування вихрового потоку дає змогу досягти рівномірного поливання як на місцевості із хвильастим рельєфом, так і на довгих відтинках системи, забезпечує велику стійкість проти закупорювання вихідних отворів.

Трубки "Аква-тракс" є останньою розробкою у галузі крапельного зрошення; від "Ti-тейп" вони відрізняються такими параметрами:

- у нижньому діапазоні кроків крапельниць додано крок у 10 см;
- збільшено продуктивність крапельниць з 1 до 1,14 л/год води;
- удосконалено вхідні отвори у лабіринт крапельниці із забезпеченням

Трубка "Ti-тейп" у теплиці

двообічного входу води замість однобічного в "Ti-тейп";

- трубки виготовляються з більш пластичного матеріалу.

Товщина стінки трубок варіює від 0,1 до 0,25 мм; від цього показника залежить термін їх служби і вибір культури, на якій даний тип системи зрошення може застосовуватися. В Україні найбільш популярними є трубки типу ТСХ 505, 508, 510.

Широку популярність у світі ці системи здобули завдяки таким чинникам:

- можливості підтримання оптимальної вологості ґрунту;
- щадливому витрачанню води, відсутності зволоження міжрядь, можливості регулювання глибини зволоження, зменшенню втрат на випаровування (на 70%);
- низькій трудомісткості процесів монтажу та експлуатації;
- низькому тиску води у системі;
- зниженню ризику ураження рослин грибними і бактеріальними хворобами;
- можливості поєднання поливання, дозованого внесення елементів живлення і засобів захисту кореневої системи від хвороб і шкідників;
- підвищенню врожайності і якості продукції до планованих показників;
- зниженню залежності врожаю від стану ґрунту і погодних впливів;
- зниженню засміченості бур'янами;
- зменшення ущільнення ґрунту.

Для забезпечення надійної роботи крапельних трубок потрібні якісні водяні фільтри і з'єднувальна арматура. Перші на теренах крапельної трубки почали виготовляти за американською ліцензією у вісімдесяті роки минулого сторіччя, проте широкого застосування вони тоді не набули передусім через відсутність надійного фільтрування води. За відносно невеликої вартості крапельних трубок істотну частину вартості зрошувальної системи становлять

Крапельниця вставляється в ґрунт біля рослини

саме затрати на фільтрування води. Тому й виникають подекуди такі прецеденти, коли господарства, заощаджуючи на підготовці води, перед сезоном залишаються без поливання, оскільки трубки забиваються водоростями або солями. При розрахунку затрат на придбання системи слід враховувати те, що термін служби вузла водопідготовки та арматури у 3—5 разів більший, ніж у крапельних трубок, тож за правильної комплектації і експлуатації затрати окуповуються вже першого сезону.

Вимоги до води і норми поливання

Під час організації крапельного зрошення слід враховувати якість поливної води. Вхідні отвори крапельниць надійно працюють за вмісту у воді мікрочасточок розміром не більше 130 мікрон. Поливну воду, особливо для теплиць, слід перевірити на вміст солей кальцію, магнію, натрію, хлору, бору і важких металів, а також сульфатів і фтору. Не повинно бути у поливній воді природних органічних кислот, сполук фенолу, пестицидів.

У ґрунтових водах спостерігається високий вміст заліза. У поливній воді кількість цього металу не повинна перевищувати 1 мг/л. Оптимальна величина pH — 6—7. За величини pH понад 7 у воді потрібно додавати азотну або фосфорну кислоту для нейтралізації бікарбонатів. Їх вміст у поливній воді не повинен перевищувати 350 мг/л. Для деяких інших домішок визначено такі допустимі межі, мг/л: кальцій — 350, калій — 60, марганець — 2, фтор — 0,6, нітрати — 0,2, феноли — 50. У непроточній воді часто нагромаджуються сірководень і сульфіди: їх вміст понад 20 мг/л погіршує якість води.

Норми поливання визначають залежно від таких факторів: виду й стану ґрунту, виду й фази розвитку рослин, кількості атмосферних опадів та глибі-

ни залягання ґрутової води, вирощування культури у відкритому чи закритому ґрунті.

Наступне поливання після попереднього слід виконувати за зниженням вологості ґрунту на 20–25%; тривалість поливання має бути такою, за якої ґрунт промокає на глибину нижньої кореневої системи (20–25 см). Прийнято вважати, що для більшості овочевих культур вологість ґрунту має в середньому становити 70% НВ.

Поливаючи — удобрюй

Крапельні системи є дуже ефективним засобом для забезпечення рослин поживними елементами. Внесення добрив за посередництвом крапельної системи підвищує коефіцієнт її використання на 25–30%. Проте добрива, що вносяться у такий спосіб, мають бути цілком розчинними; як найліпший варіант тут можна розглядати безсолеві рідкі комплексні добрива (РКД). У Бориспільському районі Київської області крапельні трубки ТСХ 510-20 за використання РКД експлуатувалися чотири роки, а за використання розчинних добрив, навіть на тепличних комбінатах, система потребувала промивання кислотами вже через 2–3 місяці.

Спрощені рекомендації щодо вирощування овочів з використанням РКД

Підживлення рослин проводиться протягом усього періоду їх вегетації залежно від фази розвитку шляхом періодичного багаторазового внесення поживних речовин. Подані у таблиці нормативи внесення добрив коригуються залежно від погляду на бажаний урожай, наявного ґрунту, погодних умов тощо.

Насосно-фільтрувальна станція

Часто виникають сумніви щодо ефективності використання і доцільноти застосування крапельних систем у північних широтах країни. Ці сумніви зникли при використанні крапельного зрошення у закритому ґрунті. Адже завдяки його впровадженню з'явилася можливість підвищити систему живлення і в результаті підвищити врожайність з 1м² на 10 і більше кілограмів.

Як приклад ефективного застосування крапельного зрошення у відкритому ґрунті на Півночі України розглянемо вирощування цвітної капусти на площі 2,2 га у селищі Чубинському Київської області. На багаторічному пустірі, водночас з висівом насіння у касети, виконано оранку і фрезерування ґрунту. За результатами аналізів, виснажений піщаний ґрунт з pH 5,7 містив (мг/л): азоту — 14, фосфору — 0, калію — 108, кальцію — 64, магнію — 3. Добрива в ґрунт не вносили. Перед висаджуванням розсади з касет виконано ще одне

фрезерування ґрунту з формуванням рядків і укладанням крапельних трубок. Висадження розсади з касет виконано 25 липня з попереднім зволоженням ґрунту і внесенням добрив через крапельну систему. Одержано 100% укорінення розсади. Через два тижні температура повітря сягнула майже 40°C і проприимальася на такому рівні 15 днів. Капуста, висіяна 20 червня на іншій ділянці (без крапельного зрошення) прямою сівбою у добре підготовлений ґрунт, загинула від спеки.

Кореневе живлення виконували рідкими комплексними добривами. Засоби захисту вносили одночасно з по-закореневим підживленням добривами родини "Еколоист". Завдяки подвійному фрезеруванню і одному прополюванню, гербіциди не застосовувалися. Через ранні холоди одержали врожай 25 ц/га. Проте затрати на вирощування розсади і придбання крапельної системи, готової до експлуатації і у наступні роки, було окуплено. Витрати добрив проти традиційної технології були уп'ятеро меншими.

Висновки з цього досліду можна зробити такі:

- у Північному регіоні висаджувати розсаду слід не пізніше 10 липня;
- крапельні системи за комплексного їх використання можуть бути ефективними в усіх регіонах країни;
- за правильного використання крапельних систем затрати на їх впровадження окуплюються вже першого року експлуатації, у подальшому господарство одержує чистий прибуток.

Валентин Щоткін